

Ster

Alles aan jou was helder
je blik, je handen
een roedel ranke pegels
bloed en sneeuw,
teder op het tafelblad

Alles helder
blauwzwart onderin in je stem
voorbij droevig of diep

Koud warm koud
warm koud warm
koud
ijzel op mijn hersenvlies

Geen zwaartekracht in stilte
vliegen, met rots achter je ribben
met ruggenwervels schuren tegen plafond
dat kon bij jou.

Koud, warm, koud, warm
koud
Ik was
een astronaut op aarde
een vreemde in mijn eigen huis

Ik herkende het versplinterde verzwijgen
het roerloze geheugen
als een overwinterende vis
op de bodem van een vijver.

Stil ingevroren eigen
voor ooit, misschien
nog eens

Wel
en toch niet zijn

Soms ontmoetten we elkaar
We biechtten onze liefde
op voor een oude boom,
ergens verscholen in een achtertuin.
Aaiden een overhemd
grinnikten om je jongensmaat,
om mijn roezige meisjeshemden
van veel te sjieke dure stof
gewikkeld om een schichtig spooklijf

Sneeuw op takken
rijp op mijn huid
een hand op een hand,
ergens ver weg in ons achterhoofd.

Waar dacht je aan,
toen je besloot
dat het genoeg geweest was.

